Основно училище „Любен Каравелов" - гр. Пазарджик
ул. „П. Волов" №1, тел.: 034 45 28 19
e-mail: info-1307267@edu.mon.bg, сайт : lkaravelov.eu

УТВЪРЖДАВАМ: .....
Василка Димова
ДИРЕКТОР НА ОУ „Л.КАРАВЕЛОВ"
Заповед №.1293...../11.09.2026г.

М Е Х А Н И З Ъ М

ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА ТОРМОЗА И НАСИЛИЕТО В ОУ „ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ", гр.Пазарджик

I.ИЗМЕРЕНИЯ НА НАСИЛИЕТО И ТОРМОЗА В СИСТЕМАТА НА УЧИЛИЩНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Какво е насилие?

В България в официална употреба е дефиницията на понятието **„насилие",** дадена в параграф 1, т. 1-5 от допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето:

„Насилие" над дете е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, пренебрегване, търговска или друга експлоатация, водеща до действителна или вероятна вреда върху здравето, живота, развитието или достойнството на детето, което може да се осъществява в семейна, училищна и социална среда.

„Физическо насилие" е причиняване на телесна повреда, включително причиняване на болка или страдание, без разстройство на здравето.

„Психическо насилие" са всички действия, които могат да имат вредно въздействие върху психичното здраве и развитие на детето, като подценяване, подигравателно отношение, заплаха, дискриминация, отхвърляне или други форми на отрицателно отношение, както и неспособността на родителя, настойника, попечителя или на лицето, което полага грижи за детето, да осигури подходяща подкрепяща среда.

„Сексуално насилие" е използването на дете за сексуално задоволяване. Сексуално насилие и злоупотреба над дете според определението на Световна здравна организация е „участието на дете в сексуални действия, които той или тя не разбира напълно и за които не е в състояние да даде информирано съгласие, или за които детето не е подготвено от гледна точка на развитието си и не може да даде съгласие, или които са в нарушение на законите или социалните табута на обществото".

Тормозът е специфичен вид насилие сред децата и е сред най-неуловимите форми на агресивно поведение и насилие. Но не всеки акт на насилие е тормоз. Тормозът между връстници е групов феномен. Случаите на тормоз се извършват в групова среда, в

тормоза са следите **характеристики:**

1.злонамерена проява, която има за цел да нарани или унижи дете;
2 .извършва се от позиция на силата, като едната страна използва доминиращата си позиция, за да нарани другата физически или психически, да я унизи или изолира;
3. повтаря се многократно във времето, а не е еднократен и изолиран акт на насилие.

Проявите на тормоз най-общо могат да бъдат описани като:

Физически тормоз, например, блъскане, щипане, разрушаване, удряне, нанасяне на болка, спъване, затваряне в някое помещение.

Психически тормоз, например, подмятане, подиграване, закачане, обиди, омаловажаване, заплахи, изнудване, повреждане на личните вещи, кражба и хвърляне на вещи, заплашителни погледи, неприятелско следене; словесни изрази, които имат за цел да унижат и оскърбят детето на база раса, пол, религия, сексуалност, увреждане или друго, с което се подчертава различие от останалите.

Сексуален тормоз - представлява всяка форма на нежелано словесно, несловесно или физическо поведение със сексуален характер, имащо за цел или водещо до накърняване на достойнството на лицето, и по-специално създаване на смущаваща, враждебна, деградираща (принизяваща), унизителна или обидна обстановка.

Кибернасилие и **Кибертормоз** - насилие и тормоз, които се осъществяват в дигитална среда чрез дигитални устройства. Включват създаване и разпространение на обидни, заплашителни и подигравателни визуални материали, снимки и текстови съобщения, които уронват достойнството на детето или го унижават: снимането на дете с мобилен телефон и свободното разпространяване на снимки или видеозапис без негово съгласие, кражба на самоличност/профили, обиди, разпространение на слухове в социалните мрежи и др.Тормозът между деца спада към насилието над дете и се третира с мерките на Закона за закрила на детето. Според чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за закрила на детето, всяко дете има право на закрила от насилие и всеки, на когото стане известно за дете, преживяло насилие, е длъжен да сигнализира органите по закрила.

И. ПОЛИТИКА ЗА ПРЕВЕНЦИЯ И ИНТЕРВЕНЦИЯ НА НАСИЛИЕ И ТОРМОЗ

1. Основни цели,принципи, ценности, философия

Институциите в системата на предучилищното и училищното образование по чл. 2, ал. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) самостоятелно разработват и прилагат цялостни политики за:

1. подкрепа за личностно развитие на детето и ученика;
2. изграждане на позитивен организационен климат;
3. утвърждаване на позитивна дисциплина;
4. развитие на училищната общност.

Основни цели на политиката за превенция и интервенция на насилието са:

- Да създаде позитивна култура и климат в училището
- Да повиши осведомеността на всички участници в процеса на училищното образование, че насилието е неприемливо поведение;
- Да разработи система за превенция, която създава условия за превантивна работа с групата/класа и включва децата в образователни дейности, семинари, работилници, които да ги запознават с различните форми на насилие и тормоз

- Да създаде система за интервенция като разработи или разясни съществуващи правила и

- Да създаде система за предоставяне на подкрепа за пострадалите
- Да развие устойчива система за изграждане на капацитет у всички участници в образователния процес под формата на обучителни дейности, механизми за сътрудничество с други служби
- Да създава механизми за проследяване на ефективността от дейностите

В допълнение на принципите в системата на предучилищното и училищното образование, цитирани в чл. 3, ал. 2 от ЗПУО, политиката за сигурна образователна среда следва да се базира и на следните специфични **принципи:**

Позитивна култура и климат, които:

- ✓ приемат различието и разнообразието и се базират на принципите на приобщаващото образование
- ✓ дават възможност за развитие на сигурна среда, в която децата открито споделят и обсъждат теми, свързани с насилието
- ✓ насърчават взаимоотношения на уважение сред цялата общност;
- ✓ Ефективно лидерство;
- ✓ Прилагането на цялостен институционален подход;
- ✓ Споделено разбиране за насилието и тормоза и последиците;
- ✓ Подкрепа и мотивиране на децата и служителите, в т.ч. информиране, обучение, консултиране, супервизия и изграждане на капацитет за справяне с насилието;
- ✓ Въвеждане на образователни стратегии и дейности за превенция (вкл. мерки по информиране), които:
- ✓ развиват емпатия, уважение и резилианс сред децата о ясно адресират агресивно поведение
- ✓ изграждат нулева толерантност към всички форми на насилие;
- ✓ Системност и регулярност при вписване, изясняване и прилагане на мерки и последващи действия в случаи на насилие и тормоз;
- ✓ Координация и последователни усилия от страна на училището за изграждане на мрежа от взаимовръзки и взаимодействия за изграждане на по-сигурна среда;
- ✓ Партньорство с родителите;
- ✓ Непрекъсната оценка и проследяване на ефективността на цялостната политика за превенция и интервенция на насилие и тормоз.

Цялостната политика се реализира на равнище училище, център за подкрепа за личностно развитие, специализирано обслужващо звено и на равнище клас, като на всяко едно от тези равнища се осъществяват дейности по превенция и интервенция (реакция).

Превенцията на насилие и тормоз включва **комплекс от мерки**, които имат за цел ограничаване и/или елиминиране на предпоставките и рисковите фактори, допринасящи за насилието. Превенцията поставя приоритет върху дейности на равнище клас, например създаване на правила на отношения в класа, морално възстановяване на щета, тематични дискусии, регулярно провеждани в часа на класа или по друго време. Дискусиите са възможност в класа да се поставят за обсъждане въпроси, които вълнуват или смущават децата, като по този начин се създава пространство за мислене и отработване на агресията чрез говорене, разиграване на ситуации и тяхното обсъждане.

Интервенциите включват отговора на институцията при възникнали ситуации на насилие и тормоз. Това са последователни действия и мерки, които целят спиране и разрешаване на възникнала вече ситуация на насилие, тормоз и криза и се реализират като отчитат индивидуалните потребности на всяко дете, въвлечено пряко или косвено в ситуацията, като се прилага принципът на най-добрия интерес на детето.

2. Разработване на система от стъпки за реализиране на сигурна образователна среда

2.1. Създаване на координационен съвет с ясни функции и делегирани отговорности, който да отговаря за планиране, проследяване и координиране на усилията за

състава си училищен психолог, учители, деца и родители.

2.2. Оценка на ситуацията

Оценката и анализирането на ситуацията са от значение за планирането на дейности за изграждане на сигурна образователна среда. Оценката се организира от ръководството на институцията и се осъществява от координационния съвет в началото на учебната година.За целта се използват анкети,дискусии с участие на цялата училищна общност/Приложение 4 – пакет с психологически инструменти/. Резултатите от оценката и наличието на проблем се представят от координационния съвет и се обсъждат на тематичен педагогически съвет, на който участие могат да вземат всички заинтересовани страни.

2.3. Изготвяне на план за превенция и интервенция на насилието и тормоза

Планът за изпълнение се изготвя и реализира от координационния съвет и се утвърждава от директора с продължителност от една учебна година, като се актуализира в началото на всяка учебна година. Планът включва описание на всички дейности по превенция и интервенция на ниво училище и ниво клас .В плана са очертани срокове и отговорности по изпълнение на дейностите по превенция и интервенция.

2.4. Планиране/актуализиране на дейности по превенция

2.4.1.Дейности по превенция на равнище институция

✓ **Създаване/актуализиране на етичен кодекс на училищната общност**
съгласно ЗПУО

✓ **Създаване на единни училищни правила,** които да станат част от Правилника за дейността на училището. Този процес е от две стъпки:

1) Изработване на правила на поведение и ценности от всеки клас

2) Обобщаване на правилата на ниво училище и вписване в Правилника за дейността на училището.Внасяне на промени при необходимост.

Запознаване на цялата училищна общност с определението, проявлението и последиците от насилието и тормоза.

Подобряване на системата от дежурства с оглед недопускане на насилие и тормоз.

Повишаване квалификацията на педагогическия персонал за работа с програмите.

Информиране и актуализиране на информацията за наличните ресурси в училище - съществуващи услуги и програми за превенция и противодействие на насилието и тормоза в училището и центъра за подкрепа на личностното развитие.

2.4.2. Дейностите за превенция на ниво клас включват:

- Децата и учителят създават **правила за поведение** на класа (описано като първа стъпка от създаването на единни училищни правила в 2.4.1.
- **Обучителни дейности** и работа с класа , в които водеща роля има учителят/класният ръководител. При работата на равнище клас следва да се прилагат всички форми на групова работа, дискусии, решаване на казуси, ролеви игри, споделяне на опит.Основни теми са:

1. Правата на децата и отговорностите, които те създават по отношение на околните.
2. Ценностите - какво са, какви могат да бъдат, как се проявяват в поведението, как се прилагат в ежедневието?
3. Какво представляват насилието и тормозът, разпознаваме ли ги, как можем и на кого да съобщаваме за случаи на насилие и тормоз?
4. Какви са преживяванията на извършителя, последователите, потърпевшия и наблюдателите?
5. Как се чувстваме, когато видим прояви на насилие и тормоз ?
6. Използване на подход, ориентиран към децата, на подхода за работа е връстници, осигуряване на условия **за** участие на децата и учениците, които да станат естествените помощници при реализирането на дейностите по превенция

- Провеждане на тематични родителски срещи.

2.5. Дейности по интервенция

2.5.1. Дейности по интервенция на ниво училище

Дейностите по интервенцията задължително се включват в Годишния план за дейността на училището и се приемат на първия педагогически съвет за учебната година.

Включват:

- **Водене на дневник със случаи и процедури за управление на информацията**

Дневникът със случаи се създава за целите на анализа и планирането на цялостна политика за превенция и интервенция на насилието и тормоза. Координационният съвет е отговорен за анализа и разпознаването на деца и ученици, които участват и се въвличат в ситуации на насилие и тормоз, без значение дали извършват проявите или са пострадали от насилието. От анализа координационният съвет дава становище за индивидуална работа по случай с дете, което се намира в ситуация на риск по смисъла на Закона за закрила на детето и Закона за предучилищното и училищното образование, предлага мерки и конкретни интервенции, които могат да бъдат индивидуална, групова работа и др. Координационният съвет дава становище и насочва ученикът към допълнителна подкрепа за личностно развитие на дете в риск.Дневникът се съхранява при психолога.

- **Иницииране на работа по случай, включително насочване на случая към други служби.**

При случаи от трето ниво, както и по преценка при случаи от второ ниво, незабавно се уведомява Дирекция „Социално подпомагане" (Отдел „Закрила на детето" - 03Д) и/или полицията.

2.5.2.Дейности по интервенция на ниво клас - отнасят се до всички ситуации на насилие и тормоз според приетата класификация (Приложение 1).

- **Обсъждане между децата/учениците и учителя /класния ръководител** е цел изясняване на възникнал проблем, влиянието върху всички участници и свидетели, последствията, както и възможните решения.
- **Съвместни действия между класен ръководител или учител и психолог и включване на външни специалисти.**

Може да се организират допълнителни занятия с цял клас- с подкрепата на психолога За целта би могъл да се покани и външен за детската градина/ училището, центъра за подкрепа на личностното развитие, специализираното обслужващо звено специалист.

- **Използване на посредник при разрешаване на конфликта.**
- **Провеждане на тематична родителска среща.**

3. Работа с родители

Включването на родителите е важна част от реализирането на цялостната политика и важно условие за нейната ефективност. Съгласно училищните политики родителите се привличат като партньори в дейностите по превенция и интервенция.

Партньорството е родителите за съдействие по **превенция** на насилието и тормоза
може да се осъществява чрез:

- Провеждане на тематична родителска среща
- Родителското съдействие може да има различни измерения, като:
  - ✓ о родители - специалисти от областта на помагащите професии (психолози, социални работници, медиатори, лекари) или други професии
  - ✓ о родители, изявили желание да се включат в групи за придружаване на определени групи деца по пътя от дома до училището
  - ✓ о родители, изявили желание да бъдат посредници между училището, центъра за подкрепа за личностно развитие, специализираното обслужващо звено и родителите или други организации и институции, когато това се налага.

Партньорството с родителите в случаи на **интервенция:**

Във всички случаи е необходимо родителите на участващите в ситуацията на насилие или тормоз деца да бъдат уведомени за случилото се, както и за предприетите от институцията действия за разрешаване на ситуацията.

- Добре е останалите родители от групата/класа също да бъдат информирани за ситуацията и предприетите действия. По този начин се ограничават различни интерпретации и спекулации поради непознаване на ситуацията.

учителят може да насочи родителите за консултация с училищния психолог, или с други специалисти при необходимост.

Насоки за работа с родители, когато не съдействат:

В случай че родителите откажат да съдействат или по някакъв начин възпрепятстват действията на училището, центъра за подкрепа на личностното развитие, специализираното обслужващо звено учителят следва да се обърне към координационния съвет и случаят да се обсъди.

4. Ресурсна обезпеченост

Приложение 1: Класификация на формите на насилие и тормоз и предприемане на съответни действия

Приложение 2: Насоки за интервенция

Приложение 3: Кога, кой и къде може да подава сигнал за дете в риск?

Приложение 4: Примерни инструменти за оценка